

Αθήνα, 02/09/2021
Αρ. πρωτ. 300271/47448/2021

Βοηθός Συνήγορος του Πολίτη: Βέρα Θεοφυλάκτου

Ειδικός Επιστήμονας: Γιάννης Τσελεκίδης ☐2131306 641

31 Αυγούστου 2021
Αριθμ. Πρωτ.:

Προς τον Υφυπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων
κύριο Παναγιώτη Τσακλόγλου
Σταδίου 29, 105 59
socinsur@yeka.gr

ΠΟΡΙΣΜΑ

Θέμα:

Μη συμμόρφωση της Γενικής Διεύθυνσης Συντάξεων Δημόσιου Τομέα ΕΦΚΑ σε δικαστική απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου για αναπροσαρμογή της βουλευτικής σύνταξης και καθυστέρηση έκδοσης υπουργικής απόφασης

Ο Συνήγορος του Πολίτη στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του κατά το άρθρο 103 § 9 του Συντάγματος και τον ν.3094/2003 έγινε αποδέκτης αναφοράς πολίτη¹ ο οποίος διαμαρτύρεται για τη μη συμμόρφωση της Γ' Δ/σης Απονομής Συντάξεων και Εφάπαξ Δημόσιου Τομέα σε απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου ενώπιον του οποίου είχε προσφύγει ασκώντας έφεση κατά συνταξιοδοτικής απορριπτικής απόφασης που τον αφορά.

Το ζήτημα της συμμόρφωσης της διοίκησης με τις δικαστικές αποφάσεις έχει απασχολήσει πολλάκις κατά το παρελθόν τον Συνήγορο του Πολίτη, ενώ για το ειδικότερο ζήτημα της αναπροσαρμογής της βουλευτικής σύνταξης και μη συμμόρφωσης με αποφάσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου, η Αρχή συνέταξε το υπ' αριθ. **236079/35098/2018** πόρισμα.

¹ Υπ' αριθ. 300271/11.06.2021

1. Ιστορικό

Ειδικότερα, ο συνταξιούχος βουλευτής ΧΧΧ προσέφυγε στο Ελεγκτικό Συνέδριο κατά της υπ' αριθ. 63798/25.05.2009 πράξης της 43ης Δ/σης του ΓΛΚ με την οποία απορρίφθηκε αίτημά του για αναπροσαρμογή της σύνταξής του από την 01.01.2008 και εφεξής, βάσει των διατάξεων του άρθρ. 57 του ν. 3691/2008. Το ΙΙ Τμήμα του Ελεγκτικού Συνεδρίου με την υπ' αριθ. 2019/2016 τελεσίδικη απόφασή του ακύρωσε την ανωτέρω απορριπτική απόφαση του ΓΛΚ και διέταξε την αυξητική αναπροσαρμογή της σύνταξής του από 01.01.2008 σύμφωνα με τις συνολικές μηνιαίες αποδοχές των Προέδρων των Ανωτάτων Δικαστηρίων. Επειδή η διοίκηση αρνήθηκε να συμμορφωθεί με τη δικαστική απόφαση, ο κύριος ΧΧΧ αναγκάστηκε να προσφύγει στο Τριμελές Συμβούλιο Συμμορφώσεως του Ελεγκτικού Συνεδρίου το οποίο με τα πρακτικά της 78^{ης}/04.05.2017 έταξε προθεσμία ενός (1) μηνός για να εκθέσει τις απόψεις του. Μετά την πάροδο της προθεσμίας αυτής, αφού διαπίστωσε αδικαιολόγητη άρνηση της διοίκησης να συμμορφωθεί, την κάλεσε σε συμμόρφωση εντός τριμήνου από την κοινοποίησή τους, η οποία έλαβε χώρα στις 16.07.2018. Κατόπιν της άπρακτης παρέλευσης και της προθεσμίας αυτής, με νέα αίτηση του πολίτη, το Τριμελές συμβούλιο του Ελεγκτικού Συνεδρίου, με την υπ' αριθ. 27/2018 απόφασή του, αφού διαπίστωσε εκ νέου την άρνηση συμμόρφωσης της διοίκησης, υποχρεώνει το Υπουργείο Οικονομικών να καταβάλει στον αιτούντα το ποσό των 3.000 €.

Έτσι, παρά το γεγονός ότι έχουν παρέλθει 5 έτη από την έκδοση της δικαστικής απόφασης και παρά το γεγονός ότι το Τριμελές Συμβούλιο του Ελεγκτικού Συνεδρίου έχει διαπιστώσει την μη συμμόρφωση της διοίκησης, επιβάλλοντας μάλιστα και χρηματικό πρόστιμο, η τελευταία επιμένει στην άρνησή της να εφαρμόσει τη σχετική δικαστική απόφαση.

Επιπροσθέτως, εκκρεμεί η έκδοση Υπουργικής Απόφασης, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. β του άρθρ. 23 του ν. 4387/2016² που θα ρυθμίζει τον τρόπο, τον χρόνο και τη διαδικασία καταβολής αυτών των αναδρομικών ποσών.

2. Υποχρέωση της Διοίκησης να εφαρμόζει τις αποφάσεις της Δικαιοσύνης

Στο αναθεωρημένο κείμενο του Συντάγματος και ειδικότερα στην παρ. 5 του άρθρ. 95 καθιερώνεται ως γενικός κανόνας η υποχρέωση συμμόρφωσης της Διοίκησης στις δικαστικές αποφάσεις³.

Επιπλέον σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρ. 94 του Συντάγματος ανατέθηκε στα πολιτικά και διοικητικά δικαστήρια η δυνατότητα λήψης μέτρων σε βάρος της διοίκησης που παραβαίνει αυτόν τον κανόνα⁴. Ενώ, εκδόθηκε και ο εκτελεστικός

2 «...β. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται ο τρόπος, ο χρόνος και η διαδικασία καταβολής των αναδρομικών ποσών σύνταξης, που δικαιούνται συνταξιούχοι του Δημοσίου κατά το Ν.δ. 99/1974 (Α' 295), καθώς και οι κληρονόμοι τους, λόγω της αναπροσαρμογής των σύνταξεών τους με βάση τις διατάξεις του άρθρου 57 του Ν. 3691/2008 (Α' 166), σε εκτέλεση τελεσίδικων δικαστικών αποφάσεων.»

3«Η διοίκηση έχει υποχρέωση να συμμορφώνεται προς τις δικαστικές αποφάσεις. Η παράβαση της υποχρέωσης αυτής γεννά ευθύνη για κάθε αρμόδιο όργανο όπως νόμος ορίζει. Νόμος ορίζει τα αναγκαία μέτρα για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης της διοίκησης»

4«Στα πολιτικά ή διοικητικά δικαστήρια μπορεί να ανατεθεί και κάθε άλλη αρμοδιότητα διοικητικής φύσης όπως νόμος ορίζει. Στις αρμοδιότητες αυτές περιλαμβάνεται και η λήψη μέτρων για τη συμμόρφωση της διοίκησης με τις δικαστικές αποφάσεις. Οι δικαστικές αποφάσεις εκτελούνται αναγκαστικά και κατά του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου.»

νόμος ν. 3068/2002, με τον οποίο έγινε μια προσπάθεια μέσα από τα προβλεπόμενα δικαστικά συμβούλια να ελεγχθεί η μη συμμόρφωση των διοικητικών οργάνων με τις δικαστικές αποφάσεις. Για τον σκοπό αυτόν θεσπίστηκαν τριμελή συμβούλια του οικείου εκάστοτε δικαιοδοτικού κλάδου, για την ειδικότερη των οποίων δράση και λειτουργία εκδόθηκε το ΠΔ 61/2004. Μάλιστα, οι αποφάσεις των Τριμελών Συμβουλίων των Ανωτάτων Δικαστηρίων που επιβάλλουν κυρώσεις στη Διοίκηση, λόγω μη συμμόρφωσής της σε δικαστικές αποφάσεις, είναι δεσμευτικές, απρόσβλητες δικαστικές πράξεις κυρωτικού χαρακτήρα οι οποίες ερείδονται σε τελεσίδικες δικαστικές αποφάσεις και αποσκοπούν, κατ' εφαρμογή της συνταγματικής επιταγής του άρθρου 95 παρ. 5, στην εκτέλεσή τους. Οι ίδιες αποφάσεις των ανωτέρω Συμβουλίων αποτελούν επίσης και ειδικούς εκτελεστούς τίτλους (άρθρο 3 παρ. 4 εδ. β' του ν. 3068/2002) και η δυνατότητα παρεμπόπτοντος ελέγχου της νομιμότητας της κρίσης αυτού αποκλείεται ρητά και κατηγορηματικά από το άρθρο 8 παρ. 5 του π.δ. 61/2004⁵.

Ερμηνεύοντας τις ανωτέρω διατάξεις το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους, σε μεγάλο αριθμό γνωμοδοτήσεων του δέχεται ότι είναι επιβεβλημένη η υποχρέωση της Διοίκησης να συμμορφώνεται άμεσα στις αποφάσεις των δικαστηρίων⁶.

Επίσης, το Συμβούλιο της Επικρατείας⁷ αλλά και το Ελεγκτικό Συνέδριο⁸ παγίως έχουν δεχθεί ότι η συμμόρφωση της διοικήσεως προς τις ακυρωτικές αποφάσεις πρέπει να είναι πλήρης και άμεση.

Ειδικότερα, το Ελεγκτικό Συνέδριο έκρινε⁹ ότι:

α) Η μη συμμόρφωση της Διοίκησης προς τις αμετάκλητες αποφάσεις των Δικαστηρίων αντίκειται στην παρ. 3 του άρθρ. 26 του Συντάγματος περί εκτέλεσης των δικαστικών αποφάσεων στο όνομα του Ελληνικού Δημοσίου, στην παρ. 1 του άρθρ. 20 του Συντάγματος που προστατεύει το δικαίωμα δικαστικής προστασίας, όχι μόνο με τη μορφή της δεσμευτικής διάγνωσης, αλλά και με εκείνη της αναγκαστικής εκτέλεσης της δικαστικής απόφασης. Επιπλέον, αντίκειται στην παρ. 1 του άρθρ. 6 της ΕΣΔΑ¹⁰, σύμφωνα με την οποία κάθε συμβαλλόμενο κράτος είναι υποχρεωμένο να εκτελεί αμέσως τις δικαστικές αποφάσεις που εκδίδονται εις βάρος του.

β) Μια αμετάκλητη απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου, με την οποία ακυρώνεται ή μεταρρυθμίζεται απορριπτική συνταξιοδοτική πράξη του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους και καθορίζεται το ύψος μιας αξίωσης (δηλ. της συνταξιοδοτικής οφειλής), καθώς επίσης υποχρεώνεται το Ελληνικό Δημόσιο να καταβάλει στο δικαιούχο το

5ΕΛΣ ΟΛ. Πρακ. 3ης Γεν. Συν./17.02.2010

6 βλ. ΝΣΚ 2642/2017, 130/2012, 137/2012, 154/2012

7 βλ. ΣτΕ 1518/2014, 2559/2011

8ΕΛ ΣΟΛ. 887/2016

9ΕΛΣ ΟΛ. Πρακ. 14^{ης} Γεν. Συν./25.05.1998

10 «Παν πρόσωπον έχει δικαίωμα όπως η υπόθεσις του δικασθή δικαίως, δημοσία και εντός λογικής προθεσμίας υπό ανεξαρτήτου και αμερολήπτου δικαστηρίου, νομίμως λειτουργούντος, το οποίον θα αποφασίση είτε επί των αμφισβητήσεων επί των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων του αστικής φύσεως, είτε επί του βασίμου πάσης εναντίον του κατηγορίας ποινικής φύσεως. Η απόφασις δέον να εκδοθή δημοσία, η είσοδος όμως εις την αίθουσαν των συνεδριάσεων δύναται να απαγορευθή εις τον τύπον και το 10 11 κοινόν καθ' όλην ή μέρος της διαρκείας της δίκης προς το συμφέρον της ηθικής, της δημοσίας τάξεως ή της εθνικής ασφαλείας εν δημοκρατική κοινωνία, όταν τούτο ενδείκνυται υπό των συμφερόντων των ανηλίκων ή της ιδιωτικής ζωής των διαδίκων, ή εν τω κρινομένω υπό του Δικαστηρίου ως απολύτως αναγκαίου μέτρω, όταν υπό ειδικάσυνθήκας η δημοσιότης θα ηδύνατο να παραβλάψη τα συμφέροντα της δικαιοσύνης».

ποσό της σύνταξης, εκτός από την αναμφισβήτητη διαπλαστική της φύση, έχει ταυτόχρονα και καταψηφιστικό χαρακτήρα¹¹.

γ) Είναι σαφές ότι στην περίπτωση που με απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου μεταρρυθμίζεται ή αναπροσαρμόζεται σύνταξη, η διοίκηση άνευ άλλης ενέργειας οφείλει συμμορφούμενη με το αιτιολογικό και κυρίως με το διατακτικό της απόφασης να προβεί στην έκδοση της σχετικής πράξης, ώστε να καταβληθεί στο συνταξιούχο διοικούμενο ό,τι έχει κριθεί και αποφασισθεί με την απόφαση. Μάλιστα δε, όπως ήδη αναφέρθηκε, οι αναθεωρημένες συνταγματικές διατάξεις επιβάλλουν την άμεση συμμόρφωση της διοίκησης με την απόφαση του δικαστηρίου με το που αυτή καταστεί τελεσίδικη¹².

Έτσι, σε περίπτωση άρνησης της διοίκησης να ικανοποιήσει υποβληθέν αίτημα για τον καθορισμό ή την αναπροσαρμογή σύνταξης, όταν εκδοθεί η σχετική απόφαση που χαρακτηρίζει την άρνηση ως μη νόμιμη, οφείλει, στο πλαίσιο της αρχής της νομιμότητας, να εκδώσει την παραλειφθείσα συνταξιοδοτική πράξη, θετική ή αρνητική.

Συνεπώς, στην περίπτωση της μη συμμόρφωσης της διοίκησης προς της δικαστικές αποφάσεις καθίσταται κενό περιεχομένου το ατομικό δικαίωμα για παροχή έννομης προστασίας, όπως αυτό κατοχυρώνεται στο άρθρο 20 του Συντάγματος και τις συναφείς διατάξεις του άρθρου 6 της ΕΣΔΑ, εφόσον η ικανοποίηση του ουσιαστικού δικαιώματος του προσφεύγοντος, για το οποίο προσέφυγε στο δικαστήριο και δικαιώθηκε με ευνοϊκή δικαστική απόφαση, αναιρείται, όταν, μετά την επαναφορά της υπόθεσής του στη διοίκηση για ουσιαστική κρίση του δικαιώματός του σε συμμόρφωση προς τη δικαστική απόφαση, η διοίκηση εκδίδει πράξη με περιορισμένες ή καθόλου δημοσιονομικές συνέπειες για λόγους τυχαίους και συμπτωματικούς, κείμενους εκτός της σφαίρας επιρροής του προσφεύγοντος¹³. Στο περιεχόμενο της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας εντάσσεται όχι μόνο η δυνατότητα πρόσβασης στο δικαστήριο και η εγγύηση μιας ορθής κρίσης από αυτό, αλλά και η κατοχύρωση της πρακτικής αποτελεσματικότητας των ενδίκων βοηθημάτων.

Παγίως δε γίνεται δεκτό από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου ότι τα δικαιώματα που προστατεύονται από τη Σύμβαση είναι πρακτικά και αποτελεσματικά και όχι θεωρητικά¹⁴.

3. Υποχρέωση έκδοσης Υπουργικής Απόφασης

Όπως ήδη έχει επισημανθεί παραπάνω, πρέπει να εκδοθεί Υπουργική Απόφαση, σύμφωνα με τα οριζόμενα της παρ. β του άρθρ. 23 του ν. 4387/2016 με την οποία να καθορίζονται ο τρόπος, ο χρόνος και η διαδικασία καταβολής των αναδρομικών ποσών σύνταξης, που δικαιούνται συνταξιούχοι του Δημοσίου κατά το ν.δ. 99/1974, καθώς και οι κληρονόμοι τους, λόγω της αναπροσαρμογής των συντάξεών τους με βάση τις διατάξεις του άρθρ. 57 του ν. 3691/2008, σε εκτέλεση τελεσίδικων δικαστικών αποφάσεων.

Η χρήση της νομοθετικής εξουσιοδότησης εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια του εξουσιοδοτούμενου οργάνου, το οποίο μπορεί να εκτιμήσει τη σκοπιμότητα της

11 ΕΛΣ ΟΛ. Πρακ. 10^{ης} Γεν. Συν./24.02.1999

12 ΕΛΣ ΟΛ. Πρακ. 7^{ης} Γεν. Συν./19.03.2003

13 ΕΛΣ ΟΛ. 887/2016

14 ΕΔΔΑ 19.03.1997 Hornsby κατά Ελλάδος, ΕΔΔΑ 27.05.2004 Μεταξάς κατά Ελλάδος,

έκδοσης των κανονιστικών πράξεων. Εξαίρεση από την αρχή της διακριτικής ευχέρειας υπάρχει σε δύο περιπτώσεις. Πρώτον, όταν η εξουσιοδοτική διάταξη επιβάλλει στη Διοίκηση την υποχρέωση έκδοσης της κανονιστικής πράξης, εφόσον συντρέχουν ορισμένες αντικειμενικές προϋποθέσεις, όπως συμβαίνει π.χ. στην περίπτωση που ο ίδιος ο νόμος καθιερώνει ευθέως και αμέσως ένα δικαίωμα των πολιτών, καταλείπει δε απλώς στον εξουσιοδοτούμενο από αυτόν κανονιστικό νομοθέτη να θεσπίσει συμπληρωματικούς κανόνες, αναγκαίους για τη ρύθμιση τεχνικών λεπτομερειών ή των όρων άσκησης του δικαιώματος. Η σχετική υποχρέωση της Διοικήσεως προκύπτει πέραν των ανωτέρω και από την διατύπωση των σχετικών εξουσιοδοτικών διατάξεων, στις οποίες χρησιμοποιείται η οριστική των ρηματικών τύπων (π.χ. «καθορίζονται»), σε αντίθεση με τη διατύπωση που ακολουθείται σε άλλες εξουσιοδοτικές διατάξεις (όπου χρησιμοποιείται η φράση «δύναται να...»)¹⁵. Δεύτερον, όταν η υποχρέωση της Διοίκησης να προβεί σε κανονιστική ρύθμιση προκύπτει ευθέως από το Σύνταγμα, όπως στην περίπτωση της προστασίας του φυσικού περιβάλλοντος, της οικονομικής ελευθερίας ή των επαγγελματικών δικαιωμάτων¹⁶.

Επιπροσθέτως, στην αιτιολογική έκθεση του ν. 4387/2016 επισημαίνεται ότι: «Με δικαστικές αποφάσεις της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου έγινε δεκτό ότι οι διατάξεις του άρθρου 57 του ν. 3691/2008 πρέπει να έχουν ανάλογη εφαρμογή και για τα πρόσωπα που έχουν δικαιωθεί σύνταξη από το Δημόσιο, με βάση τις διατάξεις του ν.δ. 99/1974. Επειδή έκτοτε έχουν εκδοθεί από το Ελεγκτικό Συνέδριο αμετάκλητες αποφάσεις σχετικές με το προαναφερόμενο θέμα, οι οποίες με βάση πρακτικά του Τριμελούς Συμβουλίου του Ελεγκτικού Συνεδρίου πρέπει να εκτελεστούν άμεσα, γεγονός που επιφέρει ξαφνική και ιδιαίτερα σημαντική δαπάνη του Κρατικού Προϋπολογισμού, με τις προτεινόμενες διατάξεις της παραγράφου 4 (περίπτωση β΄) προβλέπεται ότι ο τρόπος, ο χρόνος και η διαδικασία καταβολής των αναδρομικών που προκύπτουν από την αναπροσαρμογή της σύνταξης των ανωτέρω προσώπων, σύμφωνα με τα προαναφερόμενα, θα καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών. Η ρύθμιση αυτή κρίθηκε αναγκαία ώστε να μετριασθεί ο αιφνιδιασμός του Κρατικού Προϋπολογισμού από τη δαπάνη που συνεπάγεται η εφαρμογή των ανωτέρω αποφάσεων του Ελεγκτικού Συνεδρίου.»

Συνεπώς, κατά την άποψη της Ανεξάρτητης Αρχής υπάρχει ευθεία υποχρέωση έκδοσης της ανωτέρω Υπουργικής Απόφασης, διότι: α) η διατύπωση της εξουσιοδοτικής διάταξης του άρθρ. 23 του ν. 4387/2016 δεν αφήνει περιθώρια

¹⁵ «Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι βούληση του νομοθέτη του θεσπίσαντος τον επίμαχο νόμο ήταν, να εκδοθούν οπωσδήποτε και το αργότερο μέχρι την λήξη της παράτασης λειτουργίας των προϋφισταμένων καλλιτεχνικών σχολών και πάντως εντός ευλόγου χρόνου από την ψήφιση του νόμου τα εν λόγω, απαραίτητα για την ολοκλήρωση του προβλεφθέντος από αυτόν συστήματος παροχής της ανώτερης καλλιτεχνικής εκπαίδευσης, προεδρικά διατάγματα για την ρύθμιση τεχνικών και λεπτομερειακών ζητημάτων του συστήματος αυτού. Η σχετική περί τούτου υποχρέωση της Διοικήσεως προκύπτει πέραν των ανωτέρω και από την διατύπωση των σχετικών εξουσιοδοτικών διατάξεων, στις οποίες χρησιμοποιείται η οριστική των ρηματικών τύπων που χρησιμοποιούνται (π.χ. «καθορίζονται»), σε αντίθεση με την διατύπωση που ακολουθείται σε άλλες περιεχόμενες στο νόμο αυτό εξουσιοδοτικές διατάξεις (όπως πχ. εκείνων των άρθρων 3 παρ. 2, 27 παρ. 6, 28 παρ. 1 και 30 παρ. 1, όπου χρησιμοποιείται η φράση «δύναται να...»). Η αδράνεια της Διοικήσεως να ασκήσει την προαναφερθείσα κανονιστική της αρμοδιότητα έχει ως συνέπεια α) την μη εφαρμογή του νόμου 1158/1981, σε ό,τι αφορά τις ανώτερες σχολές Κινηματογραφίας-Τηλεοράσεως, κατά παράβαση της σαφούς βουλήσεως του νομοθέτη και β) την αδυναμία των ιδιωτών οι οποίοι διατηρούσαν σχολές κινηματογράφου διεπόμενες από το προϊσχύσαν καθεστώς να λάβουν άδεια ιδρύσεως και λειτουργίας Ανωτέρων Σχολών Καλλιτεχνικής Εκπαιδεύσεως Κινηματογραφίας-Τηλεοράσεως, αλλά και εκείνων που θέλουν το πρώτον να υποβάλλουν αίτηση για την χορήγηση τέτοιας άδειας, κατά παραβίαση του αυτού νόμου, ερμηνευομένου....» ΣτΕ, 211/2016.

¹⁶ ΣτΕ Ολομ. 3749/2013.

διακριτικής ευχέρειας στο αρμόδιο όργανο προκειμένου να αποφασίσει για την έκδοση αυτής, και β) η διάταξη αυτή θεσπίστηκε προκειμένου να προσδιοριστούν αποκλειστικά και μόνο οι τεχνικές προϋποθέσεις εκτέλεσης των δικαστικών αποφάσεων διότι πρέπει να συνεκτιμηθεί το κόστος που θα επιφέρουν στον Κρατικό Προϋπολογισμό και να διερευνηθούν τρόποι εξομάλυνσης αυτού.

4. Συμπέρασμα

Στην περίπτωση του συνταξιούχου, ΧΧΧ, που προσέφυγε στον Συνήγορο του Πολίτη, η Διοίκηση, παρά την απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου, με την οποία έγινε δεκτή η έφεσή του και παρά την μετέπειτα απόφαση του Τριμελούς Συμβουλίου με την οποία επικυρώθηκε η μη συμμόρφωσή της προς τις αποφάσεις της δικαιοσύνης, επιμένει να αρνείται να εκτελέσει, ως οφείλει, τις δικαστικές αποφάσεις, τραυματίζοντας εν τοις πράγμασι συγχρόνως την αρχή της νομιμότητας και την αρχή της χρηστής διοίκησης δημιουργώντας παράλληλα έλλειμμα στην παροχή της έννομης προστασίας¹⁷.

Όμως, όπως προαναφέρθηκε, η υποχρέωση συμμόρφωσης της διοίκησης προς τις δικαστικές αποφάσεις συνιστά θεμελιώδη πτυχή και έκφραση της αρχής του κράτους δικαίου και της δημοκρατικής αρχής, αποτελώντας ταυτόχρονα και ρητή συνταγματική επιταγή. Γι' αυτό το λόγο όλοι οι φορείς της Δημόσιας Διοίκησης έχουν την υποχρέωση για πλήρη και έγκαιρη συμμόρφωση στις δικαστικές αποφάσεις¹⁸.

Τούτων δοθέντων, ο Συνήγορος του Πολίτη θεωρεί ότι η Γεν. Δ/ση Συντάξεων Δημόσιου Τομέα πρέπει να συμμορφωθεί άμεσα στις προαναφερθείσες αποφάσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου και να προβεί στην έκδοση νέας συνταξιοδοτικής πράξης και αναπροσαρμογή της σύνταξης του αναφερόμενου πολίτη.

Με τιμή

Ανδρέας Ι. Ποττάκης

Συνήγορος του Πολίτη

¹⁷ Δετσαρίδης Χ. Η συμμόρφωση της Διοίκησης στις αποφάσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου που αφορούν συνταξιοδοτικά ζητήματα, ΘΠΔΔ 12/2010 - Χ. Διβάνη, Η συμμόρφωση της διοικήσεως με τις δικαστικές αποφάσεις κατά την νομολογία, ΘΠΔΔ 12/2010.

¹⁸ Εγκύκλιος ΔΟΑ/Φ.01/22133/23.08.2007 του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης